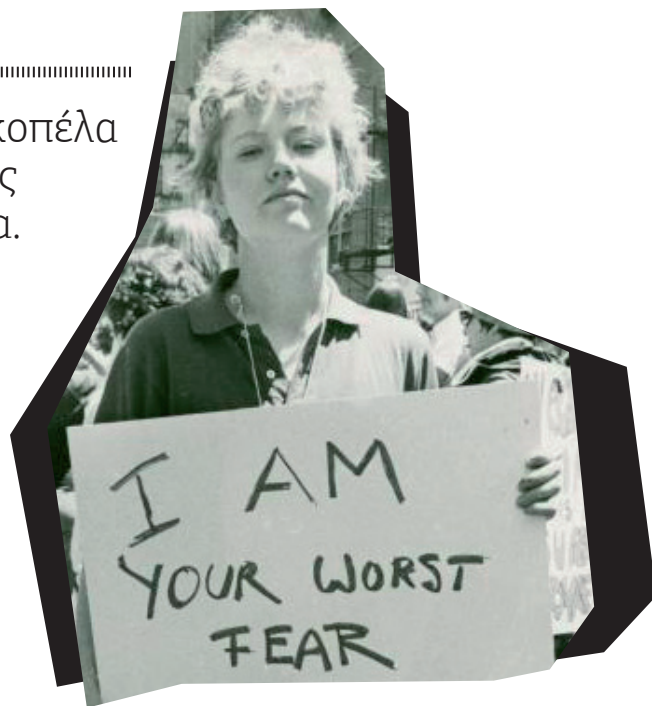

οι βιαστές δεν είναι ράτσα ειδική...

Πρόσφατα στο κέντρο της πόλης, μια κοπέλα δέχθηκε άγρια επίθεση στην είσοδο της πολυκατοικίας της από άγνωστο άντρα. Έχουν επίσης αναφερθεί απόπειρες βιασμού στην περιοχή της Ροτόντας και του Μπιτ Παζάρ, καθώς και η υπόθεση βιασμού κατ' επανάληψη μιας ανήλικης κοπέλας από ομάδα ανήλικων αγοριών στην Α. Πόλη.

Τα περιστατικά αυτά έδωσαν την αφορμή για συζήτηση και ανάληψη δράσεων σχετικά με την έμφυλη βία. Οι αναφορές για άμεση βία (σεξουαλικοποιημένη ή μη) απέναντι σε γυναίκες δεν είναι μεμονωμένες, αλλά αποτελούν ένα γενικευμένο φαινόμενο που θεωρούμε ότι δεν έχει να κάνει με τις περιστασιακές συνθήκες της επίθεσης αλλά με την υποτίμηση της θέσης της γυναίκας μέσα στην κοινωνία. Πρέπει επίσης να πούμε ότι τα φαινόμενα αυτά συνοδεύονται από περιστατικά βίας όχι μόνο κατά των γυναικών, αλλά και άλλων ομάδων που δεν εντάσσονται στις κυρίαρχες αρσενικές φιγούρες (για παράδειγμα, ομοφοβικές επιθέσεις σε λεωφορείο του ΟΑΣΘ και σε αυτοδιαχειριζόμενο μπαρ/πολυχώρο στη Θεσσαλονίκη, επιθέσεις κατά τρανς ατόμων σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Ξάνθη).

Η οργάνωση της κοινωνίας σήμερα στηρίζεται μεταξύ άλλων και σε συγκεκριμένες λογικές που καθορίζουν την καθημερινότητα και δημιουργούν ή αναπαράγουν συγκεκριμένες ιεραρχίες στο εσωτερικό της. Τα άτομα κατατάσσονται σε διάφορες ομάδες με αυθαίρετα επιλεγμένα χαρακτηριστικά και τους αποδίδονται συγκεκριμένοι ρόλοι και ιδιότητες, χωρίς τα ίδια να έχουν κάποιο λόγο σε αυτό. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τέτοιων επιβεβλημένων ρόλων είναι ο άντρας «ο πολλά βαρύς» που σηκώνει από τον τόνο της φωνής του μέχρι το χέρι του για να διεκδικήσει αυτό που νομίζει ότι δικαιούται (υπακοή, σεξουαλική διαθεσιμότητα) και η γυναίκα ως αδύναμο, πολύτιμο λουλούδι που πρέπει να προστατεύεται και να φροντίζει τους άλλους. Το αποτέλεσμα αυτών των διαδικασιών είναι η ψευδής έννοια της κανονικότητας: **το να θεωρούνται ως φυσικά (ενώ είναι κοινωνικά κατασκευασμένα) τα προνόμια που επωφελείται μια κοινωνική ομάδα και η καταπίεση μιας άλλης.** Ο σεξισμός εκδηλώνεται και βιώνεται με διάφορους τρόπους, αποτελεί δηλα-

δή μια ολόκληρη κουλτούρα που αναπαράγει εξουσιαστικές δομές και συμπεριφορές κατά των γυναικών, αλλά και όσων δεν αναγνωρίζονται ως τυπικά αρσενικά. Τα σεξιστικά πειράγματα στο δρόμο, η εμπορευματοποίηση του γυναικείου σώματος, οι δουλειές του σπιτιού και η ανατροφή των παιδιών ως καθαρά γυναικείο καθήκον, οι συμβουλές στα αγόρια να «γίνουν άντρες» και να μην κλαίνε, να μη φοράνε ροζ και να μην παίζουν με κούκλες αλλά αντίθετα να είναι έτοιμα για κάθε είδους ανόητο ρίσκο και επίδειξη δύναμης είναι κομμάτια αυτής της κουλτούρας. Οι ακραίες εκδηλώσεις βίας (ενδοοικογενειακή βία, επιθέσεις στο δρόμο, βιασμοί κ. α.) είναι απλά το πιο ορατό και βάνουσο αποτέλεσμα των σεξιστικών αντιλήψεων που αναπαράγονται και συντηρούνται από τις καθημερινές μας πράξεις.

Θεωρούμε σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι η έμφυλη βία δεν ασκείται από σκοτεινά άτομα – τέρατα, εκτός κοινωνίας, αλλά αντίθετα από άτομα που βρίσκονται δίπλα μας στο σπίτι και στο δρόμο. Η αναζήτηση ενόχων σε περιθωριοποιημένες ομάδες (μετανάστες, άτομα από κατώτερα κοινωνικο-οικονομικά στρώματα) μας αποπροσανατολίζει από το να βρούμε και να αντιμετωπίσουμε τους πραγματικούς θύτες και τα κίνητρά τους, αλλά και να συνειδητοποιήσουμε τις κοινωνικές σχέσεις που τους επιτρέπουν να δρουν. Το τέρας γίνεται ο ξένος, όταν το τέρας μπορεί να είναι ο πιο δικός μας άνθρωπος. Επίσης θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να κατηγορούνται τα άτομα που υπέστησαν τη βία για το γεγονός (ότι π.χ. προκάλεσαν με τη συμπεριφορά τους ή ότι δεν φρόντισαν να γυρίσουν νωρίτερα σπίτι τους). Με αυτή τη λάθος λογική, η επίθεση γίνεται δικό τους πρόβλημα και όχι αυτού που επέλεξε να κινηθεί βίαια εναντίον τους. Στεκόμαστε δίπλα σε όποια και όποιον έχει υποστεί ανάλογο περιστατικό και προσπαθούμε για την όσο γίνεται συλλογικότερη αντιμετώπισή του. Οι καταστάσεις αυτές δεν πρέπει να αποσιωπούνται - το μόνο αποτέλεσμα από κάτι τέτοιο είναι η απομόνωση και η απελπισία των ατόμων που τις βίωσαν, αλλά και η ανεμπόδιστη συνέχεια της δράσης των επιτιθέμενων. Τα φαινόμενα αυτά μας αφορούν όλες και δεν θα γίνουν ανεκτά σε καμία περίπτωση.

Ορίζουμε μόνες μας τρόπους αντίδρασης στο δρόμο και στο σπίτι, διεκδικώντας ταυτόχρονα την αλλαγή των νοοτροπιών καταπίεσης και την ύπαρξή μας στο δημόσιο χώρο χωρίς προστάτες και αστυνόμευση της συμπεριφοράς μας ή των γειτονιών μας.

...είναι άντρες καθημερινοί

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΓΩΝΑ ΑΝΩ ΠΟΛΗΣ
Κάθε Τρίτη, μετά τις 20:30, στο στέκι άνω πόλης
πλατεία κουλέ καφέ
anopoli.espivblogs.net